

душа, прѣтиснѣта отъ различни грыжи, въздиша тѣжко.

2. Тя пожелава спокойствието! и сърдечно желае добываніе-то на безпечияния миръ, кого-то истинно добыва правда-та и прилѣжяніе-то, полезната дѣятельность и пріятелско-то съобращеніе съ чоловѣците.

3. Нѣ бѣднина-та му приличя на тѣмнѣ нощъ. Той ся надѣва за видѣлинѣ, а тя ся непоявява никакъ!

4. Той не желае за себе си да има богатство, нито изобиліе, нѣ само такова състояніе, что-то да ся не прѣтиска отъ нуждѣ-тѣ за прихранѣ; единъ тихъ изгледъ връхъ сѫбинѣ-тѣ, връхъ обезпеченіето на домашните си.

5. Въ притѣсненіе-то си той неутѣшило ся размышлява за каквѣ и да е помощъ. Сѫбина-та го поучява връхъ слабы-ты неговы силы.

6. Никой не може да го утѣши и да го успокои; зачто-то е невъзможно да прѣдпознае нѣкой тайны-ты на неговы-ты слuchки и да развирже гатанкѣ-тѣ на неговы-ты бѣдкѣщи дни.

7. Прѣминѣло-то му ся види като една тѣмна бездна, сегышне-то като една навъсена пустота, а бѣднина-та, като една нощъ, коя-то прѣминува безъ звѣзды.

8. Нѣ за да ся не мѣчи и скита вѣчно въ тѣмнѣ-тѣ си, прѣставя ся отъ прѣдя му единъ милостивъ растушителъ, кой-то му дава рѣкѣ на помощь и му запалва изгаснѣлѣ-тѣ звѣздѣ на надѣждѣ-тѣ. А божественный той растушителъ е вѣроисповѣданіе-то.

9. Въ длѣбочинѣ-тѣ на жалости-ты си слуша го той изъ далечь като единъ свѧтъ гласъ. Той про-